

GELOVEN IN LONNEKER

Pasen 2022

In dit nummer onder meer:

- Een interview met Lonnekerse jongeren die deelnemen aan het jongerenwerk van Mariavlucht.
- Het levensverhaal van een overleden Lonnekenaar.
- Een pastorale bijdrage van Dominee GertJan Lambers Heerspink.
- Een Paaspuzzel
- Een verhaal over het beeldje voor ongedoopte kinderen op ons kerkhof.
- Een verhaal over het Themakoor Op Toon.

Geloven in Lonneker is een uitgave van de Geloofsgemeenschap
H. Jacobus de Meerdere te Lonneker, u aangeboden door de pastoraatgroep.

Savenijë

hotel restaurant

Neem een kijkje in onze vernieuwde tuin

Open op dinsdag tot zondag van 10:00 tot 22:00

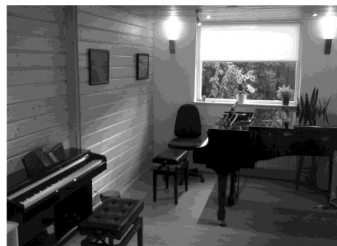
Carlo van den Beld Piano Orgel Keyboard

Gediplomeerd muzikleraar Levinkskamp 5

voor beginners en gevorderden 7524 BB Lonneker

kinderen en volwassenen tel.: 053-4771383 / 06-24603580

e-mail: klavierschool@gmail.com

Scan deze code
voor meer info :

www.klavierschool.nl

fyon

- Algemene fysiotherapie
- Manuele therapie
- Oedeemtherapie
- Oncologiefysiotherapie
- Medische training
- Medical taping
- Sportfysiotherapie
- Gespecialiseerde fysiotherapie bij Claudicatio Intermittens, Diabetes COPD en Parkinson

**Mensen helpen om langer fit en vitaal te blijven.
Dat is wat ons elke dag beweegt.**

Oldenzaalsestraat 730 Lonneker • 053-4358900 • info@fyon.nl • www.fyon.nl

**'SAMEN DEZELFDE
TAAL SPREKEN
IS SAMEN BOUWEN
AAN IETS MOOIS!'**

Aannemersbedrijf

GEBR. MEIJERINK

**NIEUWBOUW
VERBOUW
ONDERHOUD
RENOVATIE**

lid van **Bouwend Nederland**

WWW.AANNEMER-MEIJERINK.NL

Meijerinksweg 40 Lonneker
(053) 435 58 64 info@aannemer-meijerink.nl

Oekraïne, asielzoekers, corona.

Lonneker. Een dorp aan de periferie van Nederland, sterk verbonden met Enschede en Twente. Omgeven door prachtige natuur, agrarisch landschap en een groot terrein, dat ooit een militair vliegveld was. Dat oude vliegveld is een beetje ons venster op de wereld. Het herinnert ons aan de laatste grote oorlog en aan de koude oorlog. Nu verblijven er o.a. Syrische en Afghaanse asielzoekers. Dat zijn mensen uit verre streken waarmee we ons moeilijk kunnen identificeren. Toen de eerste asielzoekers zich hier meldden, zo rond de jaarwisseling hadden we er geen flauw idee van dat we een paar weken later te maken hadden met een Europese oorlog en een nucleaire dreiging. En toen kwamen de vluchtelingen. Maar de Oekraïners zijn mensen zoals wij, ze lijken op ons, ze leven zoals wij. We willen niets liever dan samen iets goeds doen voor mensen die zo op ons lijken en die zo'n verschrikkelijke periode achter de rug hebben, dat het resulteerde in een nationale actie die meer dan 100 miljoen euro opbracht. Die verwantschap voelen we niet bij vluchtelingen uit bijvoorbeeld Syrië. Daardoor hebben we misschien wat meer reserves als het gaat om hulp aan die mensen. Niet goed te praten natuurlijk.

Maar bovendien hebben we een lange periode van twee jaar achter de rug waarin de angst voor de coronapandemie ons leven lam legde. Het heeft een grote invloed gehad op ons leven. Zo is bijvoorbeeld het kerkbezoek flink gedaald. De verschrikkelijke Europese oorlog en de al zo lang durende pandemie heeft veel mensen ontregeld en somber gemaakt. Het is moeilijk om hierin steun te vinden in je geloof. Verdienen wij de pandemie?

Zijn de Oekraïners zo slecht dat de oorlogsellende hun eigen schuld is? En wij zo goed dat we het verdienen om in het zonnetje op ons mooie dorpsplein van een kopje cappuccino te genieten. Dat kan toch niet waar zijn.

Nee, mensen zijn niet schuldig aan hun eigen lijden. Maar mensen zijn wel verantwoordelijk voor wat ze doen, en voor wat ze laten. Mensen zijn er wel verantwoordelijk of ze de weg van Jezus volgen of niet. Onze weg is de Oekraïners en de asielzoekers helpen zoveel als in ons vermogen ligt.

---,---

Dit keer in Geloven in Lonneker: het levensverhaal van Annie Beumer, een markante Lonnekerse die in de afgelopen winter op 95 jarige leeftijd overleed. Een bijdrage van ds. GertJan Lambers Heerspink bespreekt twee beroemde schilderijen vanuit een opmerkelijk theologische visie. Aletta Bombeld interviewde enkele Lonnekerse jongeren over hun deelname aan het jongerenpastoraat van Maria Vlucht. Dan is er een verhaal over het beeldje voor de ongedoopte kinderen op ons kerkhof, een paaspuzzel en een verhaal over het koor Op Toon.

---,---

En dan nog iets. Op de omslag van ons vorige nummer stond onder de foto een foutief bijschrift. Het betrof de kerststal in één van onze vitrines. De kerststallen in de vitrines worden jaarlijks opgebouwd door de vrijwilligersgroep die ook voor de bloemen in de kerk zorgen. Dat zijn Ria Peterinck, Brigitte Witbreuk, Carola Muntel en Lies Punte.

GELOVEN IN LONNEKER is een uitgave van de Geloofsgemeenschap H. Jacobus de Meerdere, Lonneker verzorgd door de Pastoraatgroep, e-mail secrpgjac@kpnmail.nl

Foto's: Hennie van der Meer. redactie: Ria Bosch, Berend Kok, Winnie van der Meer, opmaak advertenties en omslag: Astrid de Jong, opmaak redactionele pagina's: Freddy Kamphuis, eindredactie: Winnie van der Meer.

In dit nummer redactionele bijdragen van , GertJan Lambers Heerspink en Aletta Bombeld.

GELOVEN IN LONNEKER wordt gratis huis aan huis verspreid in de bebouwde kom en directe omgeving van Lonneker door onze eigen vrijwilligers. Hebt u het blad niet ontvangen dan kunt u het gratis afhalen bij De Schikkerij aan de Bergweg, Spar Supermarkt aan de Scholten Reimerstraat en bij Slagerij Busschers aan de Landweerweg.

Wilt u dit blad niet meer ontvangen dan verzoeken wij u een e-mailbericht te sturen aan secrpgjac@kpnmail.nl of op vrijdagmorgen tussen 9.00 en 11.00 uur te bellen met het parochiecentrum Jacobsschelp Scholten Reimerstraat 42, tel. 4359377.

Jeanet Beumers – Peze 16.01.1963 – 21.11.2021

Annie Beumers werd geboren op 23 juni 1926 en is overleden op 28 november 2021, een week na haar dochter Jeanette. Dat grote verdriet is haar niet bespaard gebleven. Annie werd op haar 93e nog een bekende Nederlander, ze was een markante persoon in de film van Herman Finkers, "De beentjes van Sint Hildegard". Dat was uiteindelijk een kroon op haar lange toneel carrière. Met haar overlijden verdwijnt een geliefd gezicht uit Lonneker. Ze maakte mede door haar rol als Mina, de toneelvereniging Kameleon tot een daverend succes.

Annie Beernink is geboren in Oldenzaal, haar huis stond op de plek waar nu de school "De Potskamp" is gevestigd. Ze groeit er op samen met drie broers en één zus. Ondanks de roerige oorlogsjaren heeft ze een gelukkige jeugd gehad. Toen Annie drie jaar was verhuisde het gezin naar Lonneker, ze gingen wonen aan de Bergweg. Daar heeft ze haar eerste herinneringen aan, ze vertelde vaak dat ze een rood "schoef kôarke" had.

Annie kon goed leren, na de lagere school begon ze vol enthousiasme aan de huishoudschool. Ze heeft hier door de oorlog helaas maar een jaartje naar toe kunnen gaan. Annie was 13 jaar toen de oorlog uitbrak en ging daarom van school en aan het werk in de confectie. Ze startte bij confectie Roberts, maar om dat het dichterbij was stapte ze over naar confectie Kayser. Wat ze altijd heeft onthouden en vaak

vertelde was dat ze daar veel minder verdiende.

Desondanks was de confectietijd voor haar een mooie tijd. Ze werkte met allemaal meisjes en tijdens het werk zongen ze veel. Over de oorlog kon ze boeiend vertellen, ze vertelde dat zij het niet slecht heeft gehad ze hadden altijd genoeg te eten, aan de andere kant van het land was het veel erger. Ook vertelde ze vaak dat ze nog nooit zoveel sterren aan de hemel heeft gezien als in de oorlog. Wel had ze zorgen om haar broer Antoon die opgepakt was om te gaan werken voor de Duitsers. Ze is zelfs een keer op haar fiets met houten banden helemaal naar Zeddam gefietst om hem te eten te brengen. Omdat ze dicht bij het vliegveld woonden moest ze met haar ouders, broers en zussen weg uit de woning aan de Bergweg, de woning werd gevorderd door de Duitsers. Ze trokken met het hele gezin in bij twee zussen, Hanna en Siena van 'n Snel waar ze de verdere oorlogstijd heeft gewoond.

Annie was bijna 19 toen de bevrijding kwam. Toen kon er weer gedanst en genoten worden. Ze ontmoette al vrij snel haar grote liefde Jan Beumers, het was liefde op het eerste gezicht. Annie had op dat moment verkering, maar dat heeft ze heel snel uitgemaakt, niemand kon op tegen haar Jan. De eerste keer dat Jan bij zijn meisje thuis zou komen had nog wel even voeten in aarde, hij ging op pad, maar halverwege kreeg hij koudwatervrees, hij durfde niet verder en draaide zich weer om. Het is goed gekomen, Annie en Jan waren van begin af aan dol op elkaar, ze trouwden in 1952 en samen kregen ze vijf kinderen. Het gezin Beumers vormde een warm en liefdevol gezin, waar ook opa en oma en tante Marietje bij in woonden. Voor Jan was dat niet altijd even makkelijk, oma had nog aardig wat in de melk te brokkelen, als hij er even genoeg van had ging hij met de rug naar de kamer zitten. Annie met haar opgeruimde karakter zorgde snel weer voor een vrolijke noot, ze was altijd aan het zingen, altijd goed gehumeurd. Naast gelukkige tijden heeft ze ook veel verdriet gekend. Hun tweede kindje overleed plotseling toen hij anderhalf jaar was. Ze miste hem vreselijk, dat lieve "keerlke" met die mooie blonde krullen. Elk jaar op zijn geboortedag vertelde ze over hem. Ze wist nog precies welke kleertjes hij aan had op zijn eerste en enige verjaardag.

Annie zette ondanks het verdriet haar schouders er onder en ging door. Eind jaren 60 werd ze lid van het koor en kon daar haar hart ophalen in haar passie voor zingen. Ze heeft tot haar 92^e deel uitgemaakt van het koor, toen is ze gestopt, ze vond zichzelf te oud en vond dat ze een kraakstem had.

In 1975 is Annie lid geworden van toneelvereniging Kameleon in Lonneker. Kameleon speelde toen sinds lange tijd weer een revue i.v.m. het zestigste jubileum jaar van VKL (vereniging Koninginnedag Lonneker) en muziekvereniging Exelsior, "Jubilee in duplo". Kameleon is al opgericht voor de oorlog, maar heeft lange tijd stil gestaan. Dit kwam omdat in de jaren 60 de televisie in opkomst was en iedereen voor de tv ging zitten. De belangstelling voor toneel was even wat minder.

Maar sinds het jubileum jaar is Kameleon weer actief, en daarin ook Annie als de bittere Mina. Ze speelde een tegenovergestelde rol van de lieve betrokken vrouw die ze in het dagelijks leven was.

Eind jaren 70 moest Annie met haar gezin verhuizen, het huis was gehuurd van een particulier en deze wilde zijn huis terug. Ze wilden graag een huis kopen, maar dat was niet makkelijk in die jaren, het was crisis en er werd een rente gevraagd van 12 %. Ze kwamen uit op de Hegeboerweg, waar ze de helft van een boerderij konden kopen. Gelukkig kregen ze veel hulp van kinderen en hun schoonzoon die hun gedeelte van de boerderij omtoverde tot een fijne woning waar ze hebben gewoond tot ze ouder werden en het huis te groot voor hen tweeën werd. Hun zoon kocht de boerderij en voor Annie en haar Jan werd er een kleiner huisje achter gebouwd.

Annie was gelukkig in haar huis met de mensen om haar heen waar ze van hield. Ze was graag thuis, al vond ze het ook leuk om uit te gaan, waarvoor ze zich voor opdofte en speciaal haar mooie kleren aantrok. Maar met dat ze thuis kwam trok ze haar oude kloffie weer aan.

Toen Jan haar op een keer vertelde dat Antoon, haar broer bij hem was gekomen met de vraag of ze samen eens met hen mee wilden op vakantie, was het eerste wat ze zei, "ie hebt toch wa nee zegd?" Jan wilde echter zo graag dat Annie zich toch over liet halen en meeging. Ze heeft er samen met Jan van genoten en had de smaak meteen te pakken, ze gingen daarna elk jaar opnieuw op vakantie, het liefst naar Oostenrijk. Ze kwamen altijd vol verhalen terug.

In 2005 werd ze opnieuw getroffen door het nood lot, haar oudste dochter Gerrie overleed na een jarenlange slopende ziekte. Jan kon dit grote verdriet niet meer verwerken, hij zat in zak en as en takelde steeds meer af.

Annie zette opnieuw haar schouders er onder. Ze probeerde Jan moed in te praten, zei meerdere keren, "kop op Jan", maar het lukte hem niet meer de levensvreugd weer op te pakken. Op 1 februari 2009 moest Annie ook afscheid nemen van haar Jan. Annie had veel verdriet, maar bleef oog houden voor dat wat ze nog wel had, haar kinderen en kleinkinderen, haar zang en haar toneel. Lonneker hield van haar, ze genoten van haar. Ze werd zelfs een keer gevraagd om met Koninginnedag mee te doen aan een mode show van Anneke Egberink. Net als op het toneel het geval was maakte ze iedereen aan het lachen met haar opkomst. Kinderen en kleinkinderen, kwamen graag bij Annie, iedereen was altijd welkom en wachtte een warm onthaal, op zaterdag met broodjes en op zondag met zelfgebakken appeltaart. Annie werkte graag in de tuin en deelde rijkelijk uit van de oogst, menigeen ging met boontjes of boerenkool in de tas weer naar huis. Als ze aan straat stond te harken kwam het karweitje maar niet af door alle mensen die even van de fiets afstapten om een praatje te maken. Annie hechte grote waarde aan haar zelfstandigheid en "wa'k zelf kan doo'k zelf". Toen ze 90 jaar was ging ze nog het dak op om de lichtkoepel schoon te maken.

Doordat ze een rolletje heeft gespeeld in "Jonge leu en oale groond", is ze gevraagd om mee te spelen in "De beentje van sint Hildegard". Ze wilde in eerst instantie afzeggen, ze vond zichzelf al zo oald en haar dochter Jeanet was toen al erg ziek. De regisseur vroeg of ze er toch eens over wilde na denken en of ze de volgende dag terug mochten bellen. Jeanet die op dat moment midden in de behandelingen zat moedigde haar juist aan. De dag er op heeft ze toch ja gezegd en daar heeft ze nooit spijt van gehad. Ze vond de filmwereld geweldig ze luisterde naar alle adviezen en kende de rollen van iedereen uit haar hoofd, ze genoot. In een rap tempo ontwikkelde ze de talenten die ze nooit op school heeft kunnen ontwikkelen,

ze was een ware filmster, zonder allures. Ze was nooit boos als iemand zei dat ze iets niet goed deed, maar zette zich nog eens extra in. Ze wapperde bv altijd met haar handen en de tip van Johanna om dan aan haar trouwring te draaien nam ze meteen aan.

De première in Amsterdam was fantastisch, samen met haar zoon en kleinzoon liep ze trots over de rode loper. Graag had ze weer mee willen doen aan een nieuwe revue van Kameleon, corona gooide echter roet in eten. Bij het slot van de revue in 2019 zei ze als Mina, "Vergeet mij niet", niet wetend dat het echt de allerlaatste keer zou zijn.

Lange tijd heeft Annie de hoop gehad dat het Jeanet goed zou komen, ze had veel contact met haar dochter, Jeanet kwam sinds ze ziek was alle dagen wel even bij haar moeder aan waaien. Jeanet was Annie's jongste dochter en onderwijzeres. Ze begon haar carrière als kleuterjuf in haar geboorte dorp op de Liduina school. Net zoals haar moeder was ze dol op muziek en wilde het liefst van haar passie haar beroep maken. Dat is haar gelukt toen ze ging werken op 't Eimink in Hengelo. Ze mocht een opleiding aan het conservatorium volgen om daarna muzieklessen te gaan geven.

Net als haar moeder was ook Jeanet een levensgenieter, Ze was heel gelukkig met haar Herman en hond Dazzle. Ze wandelden veel samen en genoten van de vakanties waarin ze met de caravan van camping naar camping trokken. Haar favoriete land was Oostenrijk waar ze uren heeft gewandeld. Ook Jeanet was lid van Kameleon en deed mee aan de Revue, eerst als speler later zong ze in het koor.

Een onvergetelijk en heel bijzonder moment voor Annie en haar dochters Jeanet en Marieke was de vakantie naar Lourdes in 2010. In het hotel waar ze logeerden waren op dat moment allemaal moeders met dochter(s). Ze hebben een prachtige week gehad, en net op tijd zaten ze in het laatste vliegtuig dat terug ging ivm de aswolk in IJsland.

Jeanet is vijf jaar ziek geweest, ze heeft er alles aan gedaan om beter te worden, ze bleef goede hoop houden en zette telkens weer heel dapper haar schouders er onder. Corona maakte het allemaal niet makkelijker. Annie kreeg ondanks alle voorzorgsmaatregel toch corona en Jeanet was ontzettend bang om besmet te worden. Dat heeft gemaakt dat Annie en Jeanet elkaar de laatste weken voor het overlijden van Jeanet alleen nog maar konden bellen en elkaar fysiek niet meer hebben gezien.

Jeanet overleed op 21 november 2021.

Hoe dapper en levenslustig Annie ook altijd was, nog zo'n groot verdriet kon ze niet nog een keer dragen. Een week later op 28 november is ze 's nachts naast haar bed gevallen en kon ze niet meer overeind komen. Niemand hoorde haar geroep. Ze heeft nog enkele dekens van het bed kunnen trekken om zich te verwarmen. Zo vonden haar kinderen haar 's morgens. Ze is meteen naar het ziekenhuis gebracht, maar in haar been had zich een bacterie genesteld die niet meer te bestrijden was. Dezelfde avond is ze in het ziekenhuis overleden.

Lieve Annie, de inwoners van Lonneker zullen je echt nooit vergeten, je goedheid, je gezelligheid, je betrokkenheid, je humor. Dank je wel daarvoor. Met een lach en een traan zul je blijvend worden herinnerd.

Sta even stil. Blijde verwachting. Intens verdriet. Vergeet het niet.

Sinds 2006 staat er op onze begraafplaats in de buurt van de uit 1865 stammende Calvarieberg een klein monumentje voor de ongedoopte kinderen van onze geloofsgemeenschap, die ergens op de begraafplaats of aan de uiterste rand ervan, begraven zijn.

Ook op veel andere katholieke begraafplaatsen in ons land zijn de laatste jaren monumentjes voor ongedoopte kinderen verschenen. Tot de jaren 1970 kwam het voor dat een baby die dood werd geboren - en dus niet gedoopt kon worden - direct in ongewijde grond werd begraven, zonder grafsteen of kruis, zonder uitvaartdienst. Vaak stiekum in de nacht. De vader moest soms zelf de kuil delven om zijn kindje te begraven. Vergeten werd dat kindje nooit, zeker niet door de moeder en de vader, de broertjes en zusjes. Ook in Lonneker was dat de praktijk.

De reden daarvoor was het theologisch dispuut over de erfzonde. Alleen de doop kon de erfzonde wegwassen en pas daarna kon het kind in de hemel komen. Een ongedoopt gestorven baby verdween in een anoniem graf, in een

hoekje van het kerkhof, 'achter de heg' zoals het werd genoemd.

Het monumentje in Lonneker stelt een hurkende vrouw voor die haar gezicht liefdevol buigt over een kindje in haar armen. Toen pastoor Pas in 2004 zijn vijftigjarige priesterjubileum vierde kreeg hij een bedrag van de parochie als jubileumgeschenk aangeboden. In die tijd werd een deel van de heg rond het kerkhof gerooid, precies dat deel waarvan men wel zei dat daar "onder de heg" ongedoopte kinderen zouden zijn begraven.

Pastoor Pas besloot tot het oprichten van een monumentje dat hij betaalde van het jubileumgeschenk. Hij gaf de Oldenzaalse beeldhouwer Antoinette Ruiter de opdracht om het monumentje te vervaardigen. Het monumentje heeft de volgende opschriften: Geschonken door pastoor W. Pas ter gelegenheid van zijn 50-jarig priesterjubileum. Ingezegend op 14 mei 2006. Gesigneerd: AR.

Op een steen voor het monument staat nog: Sta even stil. Blijde verwachting. Intens verdriet. Vergeet het niet.

Het veldje waarop het monumentje is geplaatst is voorzien van een hart, gevormd door witte keien. Voor zover bekend zijn in Lonneker de ongedoopte kinderen begraven bij de inmiddels gerooide heg tussen kerkhof en de weg naar Dorpshuis, ongeveer halverwege, omdat het kerkhof voor de uitbreiding daar eindigde.

Voor wie dit heeft meegemaakt is het heel moeilijk, zo niet onmogelijk om er over te praten,

ook niet nu het langzamerhand zo'n vijftig jaar geleden is. Wij konden in Lonneker niemand vinden die bereid was over zo'n uiterst pijnlijke herinnering te spreken. Daarom, ter illustratie waar het om ging, een verhaal uit Reutum. Op 2 juli 2000 is in de Twentse plaats Reutum een monument ingezegend voor alle naamloze, onzichtbare, ongedoopte en onvindbare kinderen. De plaatselijke diaken Jan Kerkhof Jonkman heeft er voor geijverd, dat dit eerherstel plaatsvond voor de talloze 'weggestopte kinderen'. En hij spreekt uit ervaring. Toen hij elf was, werd zijn jongste zusje dood geboren. Net toen zijn vader het kind in zijn eentje stillietjes wilde gaan begraven, kwam er een kennis met een auto, op bezoek bij zijn ouders. Deze man bood spontaan aan om zijn auto mee te gaan. Kerkhof Jonkman: "Gelukkig maar. Vader hoefde nu niet met het kistje op de fiets, en mijn andere zusje en ik mochten ook mee. Heel ongebruikelijk, natuurlijk. Nòg ben ik blij dat ik mee mocht. Ik heb afscheid kunnen nemen.

Mijn moeder bijvoorbeeld, die nog in het kraambed lag, niet." Een andere vrouw vertelde hem: "Ik heb het kind niet gezien of in mijn armen gehad, ik heb het geen kusje kunnen geven, helemaal niets." Kerkhof Jonkman: "De wijze waarop mensen toen met emoties omgingen, was heel anders dan nu. Dat gold ook voor de kerk. De kerk leerde hen dit en ze moesten dat maar uitvoeren. Uit goeigheid zei de pastoor dan tegen een moeder die net haar kindje verloren had: 'Bid maar voor een ander kindje.' Dat was ook onmacht. De geestelijken snaptten niet dat ze zo voorbij gingen aan dat verdriet om dat 'ene kindje'. De kerk als systeem heeft gefaald, maar dat wil niet zeggen dat alle mensen gefaald hebben."

Het monument in Reutum bleek duidelijk in een behoefte te voorzien, want bijna dagelijks wisten vele ouders, maar ook broers en zussen uit het hele land deze plek te vinden. De meeste ouders weten niet eens waar kun kind precies is begraven, ze hebben niets," aldus Kerkhof Jonkman.

Over het themakoor Op Toon

Over het ontstaan van 'Op Toon'

Zoals vast wel bekend is, is het huidige Themakoor Op Toon ontstaan uit een samensmelting van het koor 'Op Toon' uit de Mariaparochie uit Enschede Noord en 'Together' uit Lonneker. Beide koren zijn oorspronkelijk jongerenkoren die in de begin jaren 70 van de vorige eeuw zijn ontstaan. Doordat er in Enschede kerken moesten sluiten en zowel 'Op Toon' als 'Together' steeds minder leden had, hebben ze elkaar gevonden en besloten om samen verder te gaan. En dat is inmiddels alweer vele jaren geleden.

In de corona-tijd

We hebben als koor een bizarre tijd achter de rug. We hebben bijna twee jaar niet op volle sterkte gerepeteerd, laat staan dat wij met z'n allen hebben kunnen zingen tijdens een viering.

Toch hebben wij iets bijzonders ervaren. Wij waren altijd van mening dat onze minimale bezetting voor een optreden uit 8 dames moest bestaan. Tijdens de coronaperiode waren we gebonden aan een bezetting van maximaal vier zangers. Dat werd een uitdaging voor ons. Wat een fantastische ontdekking was het dat we veel complimenten kregen toen we met vier dames de vieringen verzorgden. We hebben zelfs op die manier een Kerst- en een huwelijksviering gezongen.

Op dit moment

Gelukkig is de tijd aangebroken dat we weer op volle sterkte mogen repeteren en tijdens de vieringen mogen zingen. Mooi om te ontdekken dat we met z'n allen de draad heel makkelijk weer oppakken en als vanouds met veel passie uit volle borst mogen en kunnen zingen.

'Op Toon' zingt...

Wij, als dames van 'Op Toon', proberen altijd zoveel mogelijk zelf de vieringen samen te stellen met aansprekende teksten en bijpassende muziek. Het repertoire omvat inmiddels liederen in verschillende talen naast het Nederlands zoals: Engels, Frans, Duits, Latijn, Zweeds en zelfs Hebreeuws. We zingen de meeste liederen 2- of 3- stemmig.

Al jaren staan we onder de bezielende leiding van Eline Harbers met de muzikale begeleiding van pianiste Astrid Aalders. Een duo waarmee het koor het zeer heeft getroffen en zij hopen dat het nog lang zo mag blijven.

Ons koor bestaat op het moment uit 20 leden, we zouden het erg fijn vinden om nog wat nieuwe leden te kunnen verwelkomen!

We repeteren elke maandagavond (behalve in de schoolvakanties) van 19:45 tot ongeveer 21.45 uur in de Jacobsschelp en zingen meestal één keer per maand in de Jacobus de Meerdere kerk. Daarnaast hebben we een aantal rouwvieringen gezongen. Voor een huwelijksviering zijn wij ook beschikbaar, iets wij al meerdere keren met heel veel plezier hebben gedaan.

Wil je graag meer weten over Op Toon?

Kijk eens op onze Facebookpagina >>>
www.facebook.com/ThemakoorOpToon/

Maar je mag ook bellen of mailen met onze:

* voorzitter Simone Tiehatten 06 - 24 65 08 49 | S-Kwadraat@live.nl

* dirigent Eline Harbers 06 – 81 72 16 23 | elineharbers@outlook.com

Op de foto:

Annemarie, Astrid, Astrid, Edith, Eline, Els, Ine, Ingrid, Irma, Jolanda, Karin, Louise, Marian, Monique, Petra, Simone
Niet op de foto: Ali, Karin, Petra, Stella

Wat er de komende maanden nog op het programma staat.

Over een paar dagen is het Pasen. A.s. vrijdag is goede vrijdag. We hopen dat op goede vrijdag het traditionele gezongen passieverhaal weer ten gehore kan worden gebracht. Maar dat zal afhangen van de vraag of er voldoende zangers beschikbaar zijn die ervaring hebben met deze traditie. Paaszaterdag is er 's avonds een viering voorbereid. Op tweede paasdag vind in onze kerk om 10.00 uur 's morgens een eucharistieviering plaats die bestemd is voor heel Maria Vlucht. In de maand mei willen we een Mariaviering houden met meezingliederen.

Dat is iets waar veel mensen graag aan meedoen. Het zingen van en luisteren naar de vertrouwde Marialiederen is altijd een feest.

Na Pinksteren komt dan de Jacobusviering in zicht, te houden eind juni. Bij onze Jacobuskerk op de Lonnekeres verzamelen zich dan weer mensen uit Lonneker maar ook uit de andere geloofsgemeenschappen van Maria Vlucht om de openluchtviering mee te maken. Altijd weer een bijzonder gebeuren.

Hierboven een impressie van de viering, al weer een paar jaar geleden.

Pasen, het feest van de opstanding.

Met Pasen viert de kerk dat Jezus uit de dood is opgestaan.

Ik kan mij heel goed voorstellen dat iemand die niet in de kerkelijke traditie is opgegroeid, dit maar een heel raar feest vindt. Dood is dood, en nog nooit is er een dode opgewekt of opgestaan.

En toch viert de kerk met Pasen het feest van de opstanding.

Nu ga ik het heel zorgvuldig formuleren. De kerk viert met Pasen dat hij, Jezus, die aan het kruis stierf op Golgotha, op de derde dag 'waarlijk' is opgestaan.

Wat bedoel ik met waarlijk ?

Met waarlijk bedoel ik dat Jezus opgestaan en geborgen is bij God, én opgestaan is in ons. Al wat Jezus heeft uitgezaaid tijdens zijn leven, zijn woorden, zijn daden, zijn levenswijze en visie, het is verder gegaan in zijn volgelingen. Dat ervaren de evangelisten zelf ook.

Hoe moeten zij hun geloof dat Jezus geborgen is bij God aan het papier toevertrouwen? Ze kiezen voor de verhaalvorm, in de joodse en niet-joodse cultuur van die dagen heel gebruikelijk. Zo ontstaan de verhalen over het lege graf van Jezus, zijn verschijning aan Tomas, de vrouwen en discipelen.

Vincent van Gogh, De opwekking van Lazarus, schilderij 1890

Als Jezus arriveert gaat hij naar het graf van Lazarus. Jezus beveelt de steen weg te rollen, dit, tot schrik van de omstanders. Het is al de vierde dag !

Als de steen is weggerold roept Jezus Lazarus; 'kom naar buiten', en Lazarus staat o en komt naar buiten.

Wat vertolkt dit schilderij nu werkelijk? Daarvoor moet je de achtergrond kennen.

Vincent van Gogh heeft dit schilderij gemaakt na een periode behandeld te zijn geweest in een psychiatrische

Geheel overeenkomstig het verhaal van de opstanding en hemelvaart van koning Romulus, de stichter van de stad Rome. Men zag dat het graf, waar de koning was neergelegd, leeg was. Iemand trad naar voren en verklaarde: 'Romulus, de vader van onze stad, is vandaag bij het eerste daglicht plotseling uit de hemel afgedaald en aan mij verschenen'. Romulus zei: 'Ga heen, bericht de Romeinen, dat aldus de wil van de hemel is: dat mijn Rome het hoofd van de wereld zal zijn'.

Heel lang heeft de kerk verkondigd dat Jezus na zijn dood lichamelijk is opgestaan. De kerk las eeuwen aanéén al deze verhalen als een letterlijke weergave van wat plaats gevonden had.

En die gelovigen die dit niet konden geloven, die hun vragen hadden, onder andere over de lichamelijke opstanding, vonden bij de kerk geen gehoor. Zij haakten misschien daardoor wel af.

Na heel veel wetenschappelijk onderzoek weten wij inmiddels dat wij de Bijbelse verhalen, inclusief de opstandingsverhalen, niet letterlijk moeten nemen.

De verhalen zijn drager van een boodschap. En de boodschap bij Pasen luidt: hij is opgestaan in u, in jou, in mij ! Dit wordt heel mooi vertolkt in een schilderij van Vincent van Gogh. Het is het verhaal over de opwekking van Lazarus die uit de dood wordt opgewekt.

Voor wie het verhaal niet kennen: Lazarus woont tezamen met zijn beide zussen Martha en Maria. Plots sterft Lazarus. En de beide zussen hebben verdriet om het verlies van hun broer. Ook hebben zij verdriet omdat ze er heilig van overtuigd zijn dat als Jezus op tijd geweest was, hun broer niet gestorven zou zijn.

inrichting. Hij was daar opgenomen voor een zware depressie.

Na de behandeling schildert hij dit schilderij en hij ziet zichzelf als de gestorven Lazarus die mag en kan opstaan.

Tijdens de depressies was alles even zwart en donker om hem heen. 'Iets' in hem riep hem om op te staan. Wij geloven dat dit 'iets' de opgestane Heer van Pasen in hem is, waardoor Vincent van Gogh op kon staan en het nieuwe leven kon omhelzen.

In het schilderij komt het licht van twee kanten. Enerzijds van de zon die God over ons leven doet opgaan, anderzijds van Lazarus zelf die opstaat, die lichtbron is geworden.

In de kliniek waren er voor Vincent twee verpleegsters heel belangrijk en mogelijk zijn zij hier op het schilderij afgebeeld. Zij vertegenwoordigen Martha en Maria.

Rembrandt van Rhijn, *De opwekking van Lazarus*, ets, circa 1632

Vermoedelijk is Vincent van Gogh geïnspireerd door een ets van Rembrandt van Rijn, zo'n kleine driehonderd jaar voor hem.

Bij Rembrandt liggen de accenten anders. Rembrandt is een meester als het gaat om lichtinval. Het licht komt bij zijn ets van buiten en weerkaatst tegen het lichaam van Jezus, die verheven boven Lazarus staat als hij hem uit de dood opwekt.

Geruime tijd later maak Rembrandt opnieuw een ets over hetzelfde thema, de opwekking van Lazarus. Daarin zien wij een groot verschil met deze ets en wordt er ook een nieuw aspect aan toegevoegd.

Wat opvalt.

Jezus verheft zich niet boven Lazarus, zoals in de vorige ets, maar staat tussen de mensen. Dat is ook wat de kerk vandaag belijdt. 'Midden onder u staat hij die gij niet kent'.

Wie goed kijkt ziet dat de aanwezigen die Jezus omringen in het graf staan. Het symboliseert dat Jezus met ons een sterveling is. Is het dan met de dood allemaal afgelopen ?

Wie goed kijkt ziet dat Rembrandt ons vanuit het graf in de verte een stad toont. Deze ets vertolkt, wat de kerk met een veelheid aan woorden verkondigt. Zoals Lazarus opstaat uit de dood, zo staan wij op en zijn wij geborgen bij God, in dat hemelse Jeruzalem wat door Rembrandt op de ets beeldend voor ons wordt getoond. Zo viert de kerk met Pasen, hij is 'waarlijk opgestaan' en wij met hem.

Ik wens u allen goede en gezegende Paasdagen toe.
ds. GertJan Lambers Heerspink

Rembrandt van Rhijn. *De opwekking van Lazarus*, ets, circa 1645

In gesprek met enkele jongeren van het Jongeren Pastoraat Maria Vlucht

Het Jongerenpastoraat (JP) van Lonneker is sinds enkele jaren onderdeel van het JP van onze parochie Maria Vlucht. De jongeren uit Lonneker die lid worden van dit JP ondernemen geregeld verschillende activiteiten die wel of niet met het geloof te maken hebben. In dit artikel lees je hoe de jongeren lid zijn geworden en wat ze beweegt om hierbij te zijn.

Het gesprek is gevoerd met enkele jongeren die een grotere groep vertegenwoordigen.

Op een zaterdagmiddag komen 5 jongens bij elkaar om in gesprek te gaan over het JP. Ze zijn alle vijf al een aantal jaren lid van het JP en willen hier graag iets over vertellen. Tijdens het voorbereiden op het Heilig Vormsel een aantal jaren geleden kwamen de jongens voor het eerst in aanraking met het JP. Ze mochten op een inloopavond in de kerk in Losser actief meedoen bij een activiteit die het JP organiseert. Ze vonden dit allen gelijk leuk. Nadat ze het Vormsel hadden gedaan hebben ze zich aangemeld bij het JP Maria Vlucht. Ze zitten in een app-groep van hun jaar (het jaar waarin ze het Vormsel hebben gedaan) en er is ook contact via de mail. Wanneer er een activiteit gepland wordt, krijgen ze via hun app-groep en de mail een berichtje van de jongerenwerker. De jongerenwerker is mevrouw Ans te Lintelo. Zij is lid van het pastorale team en organiseert de jongerenactiviteiten. Zij doet dit niet alleen maar heeft een groep jongeren om zich heen die haar inspireren en helpen.

Het staat de jongeren altijd vrij om deel te nemen aan een activiteit. Ze geven zich op door een berichtje te sturen in de app of via de mail. Er is soms een kleine eigen bijdrage aan verbonden maar dit is afhankelijk van de activiteit.

In gesprek met de jongens kwam duidelijk naar voren dat zij het heel fijn vinden om hun leeftijdgenoten en vaak ook oud-klasgenoten

te zien. Na de basisschool zijn ze uitgevlogen naar verschillende scholen voor voortgezet onderwijs en zien ze elkaar veel minder. Ze benoemen dat het mooi is dat er jongeren uit de verschillende geloofsgemeenschappen lid zijn. Op deze manier leer je meer jongeren kennen en worden er verbindingen gelegd. Wie weet bloeien hier ook mooie vriendschappen op! Doordat ze deelnemen aan de activiteiten zien ze elkaar weer en kunnen ze bijkletsen en ook nieuwe vrienden maken.

Ze geven allemaal aan dat ze getriggerd worden door activiteiten die hen actief bezig laat zijn. Zo zijn er uitstapjes naar Bounz (een trampolinepark), naar de klimwand of de ijsbaan. Ze kunnen hier zelf aan de slag en door samen te werken met de anderen ervaren ze dat je dan verder komt!

Er zijn ook activiteiten die op een andere manier een beroep doen op het sociale vermogen van de jongeren. Zo zijn er elk jaar een groot aantal jongeren die rond sinterklaas als zwarte piet verkleed een bezoek brengen aan de verzorgingstehuizen in Losser en Overdinkel. Ze gaan dan samen met de bewoners sinterklaasliedjes zingen en doen allerlei kunstjes. Ze geven aan te genieten van de blijdschap en erkenning van deze mensen. Door op deze manier bezig te zijn met vrijwilligerswerk ervaren ze hoezeer het gewaardeerd wordt en ze hebben er heel veel plezier bij.

Er zijn ook activiteiten die, met name in de coronatijd, een beroep doen op het samenwerken en samen zoeken naar oplossingen. Zo hebben ze het spel Wie is de Mol gespeeld en meegedaan aan een online pubquiz. Ze hebben een avond door Losser gelopen en moesten mbv coördinaten op zoek naar de plek waar en hapje en een drankje klaar stond.

Er zijn echter ook regelmatig ontmoetingen met een wat serieuzer karakter. Zo hebben ze onlangs met elkaar gesproken over de kerk van de toekomst. Hoe zien de jongeren die en wat zouden ze graag anders zien. Dit alles in het licht van de bisschoppensynode van 2023. Het is heel mooi en verhelderend om te horen hoe de jongeren nadenken over het geloof en hoe ze dit in de toekomst zien!

Aletta Bombeld.

Zoals uit bovenstaande blijkt is het een levendige club waar jongeren lid van zijn die graag samen iets willen doen met elkaar maar ook voor elkaar en voor anderen!

Iedereen kan lid worden van de deze club! Wie je ook bent en welk geloof je ook hebt; je bent altijd welkom!

Heb je interesse dan mag je een mailtje sturen naar onderstaand mailadres. Aletta zorgt dan dat de gegevens bij de juiste persoon terecht komen! Dat is a.bombeld@skoe.nl

Namens de jongens Paul Savenije, Dani Roetgerink, Bram Peterinck, Guus en Teun Bombeld wil ik zeggen dat het heel gaaf is en dat je gewoon een keer moet komen en mee moet doen!

Staand: Guus Bombeld, Alex Savenije, Dina Roetgerink Zittend: Bram Peterinck en Teun Bombeld.

Elke dag vraagt om ontferming

Heer ontferm U

Over de geweldslachtoffers op straat of thuis

Over hun geliefden, vrienden en familie die achterblijven.

Over de coronabesmetten die overleden

Over hen die nog steeds besmet worden.

Heer ontferm U

Over de mensen die omkomen door natuurgeweld

Over allen die ontheemd achterblijven.

Kyrie eleison, ontferm U

Over allen die het leven lieten door wateroverlast.

Over allen die hun levenswerk verloren zien gaan in het water.

Over allen die getroffen worden door branden en droogte.

Over allen die hun leefgebied zien verwoestijnen.

Heer ontferm U

Over allen die somber zijn over de toekomst.

Over allen die zoeken naar perspectief.

Kyrie eleison, Heer ontferm U

Elke dag vraagt om Uw ontferming en

Elke vraag om ontferming over elkaar

Elke dag bidden wij: Heer ontferm U, kyrie eleison.

Paaspuzzel

Oplossing inleveren bij Winnie van der Meer voorzien van telefoonnummer en adres.
Inleveradres Wegmanstraat 27
Veel succes

S	R	S	E	N	N	A	H	O	J	E	D	R	A	A	W	O	S	
U	E	I	C	H	S	J	A	C	O	B	U	S	I	E	L	I	H	
R	C	U	E	H	M	A	N	T	E	L	H	R	D	I	J	N	O	E
T	H	R	T	L	R	O	B	G	N	O	A	E	F	E	S	G	M	
E	T	K	N	K	E	I	I	B	O	M	R	B	Z	A	N	H	E	
P	E	H	N	G	R	N	F	G	A	O	E	I	J	N	I	V	O	L
O	R	O	K	E	N	U	L	T	P	R	R	N	P	R	O	G	S	
O	S	E	G	E	T	I	I	S	G	R	A	P	S	E	O	E	P	
R	K	K	N	E	E	S	T	S	E	E	E	B	A	Z	R	P	R	
T	E	S	D	D	T	A	G	H	I	H	L	S	L	I	J	R	E	
W	O	T	E	O	N	S	R	N	C	G	T	E	M	E	A	I	U	
A	D	E	H	D	R	O	E	S	O	I	I	N	E	K	A	E	K	
C	R	E	I	G	E	E	R	M	L	J	L	N	N	R	R	S	E	
H	E	N	D	A	Z	I	J	N	W	A	T	E	R	G	O	D	T	N
T	G	D	N	I	Z	E	G	S	G	N	I	V	E	G	R	E	V	
E	N	E	S	A	P	M	O	O	B	N	E	G	I	J	V	E	R	N
R	O	K	S	A	E	R	D	N	A	S	O	L	D	A	T	I	E	
S	H	V	E	R	D	O	R	D	J	E	R	U	Z	A	L	E	M	

AARDE	HOGEPRIESTER	KRUISIGING	SCHRIFTGELEERDEN
ANDREAS	HONGERDOEK	MANTEL	SOLDATIE
AZIJNWATER	HOOGLIED	MARIA	SPREUKEN
BARABBAS	HOSANNA	OLIJFBERG	STIL
BEGINNEN	JACOBUS	PASEN	VERDORD
DORENS	JERUZALEM	PETRUS	VERGEVINGSGEZIND
GETSEMANE	JOHANNES	POORTWACHTERS	VERLICHTING
HEMEL	JONGSTEN	PSALMEN	VOORJAAR
HERRIJZENIS	KEIZER	RECHTERS	VIJGENBOOM
HOEKSTEEN	KRUIS	SCHEPPING	WEDEROPSTANDING

Oplossing

[illegible]

Weer de
klantvriendelijkste bank
van Nederland!

De klantvriendelijkste bank is de grootste onafhankelijke publieksprijs voor klantvriendelijkheid in de branche Banken en is op initiatief van MarketResponse.

Kleisman Assurantiën
Scholten Reimerstraat 25
7524 CR Lonneker
T 053 - 433 71 99
E annemarie@kleisman.nl
I www.kleisman.nl

RegioBank De buurtzame bank.
Zelfstandig Adviseur

PRINTING & MORE

WWW.CTRL.P.EU

Kapsalon Jacqueline

Dames en heren

Jacqueline Yntema

Bergweg 20
7524 CW, Lonneker

Ingang Pastoor Balkstraat

Kapsalonjacqueline@hotmail.com

Tel: 06-22967661

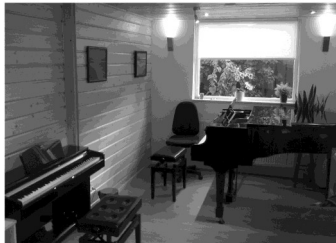
Carlo van den Beld Piano Orgel Keyboard

Gediplomeerd muzikleraar Levinkskamp 5

voor beginners en gevorderden 7524 BB Lonneker

kinderen en volwassenen tel.: 053-4771383 / 06-24603580

e-mail: klavierschool@gmail.com

Scan deze code
voor meer info :

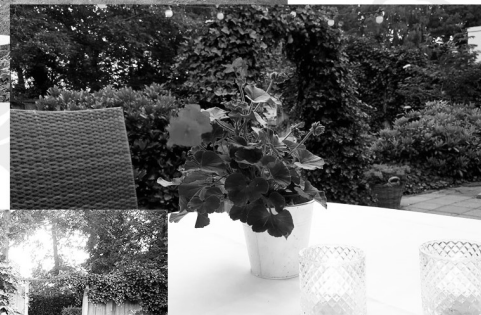
www.klavierschool.nl

Savenijë

hotel restaurant

Neem een kijkje in onze vernieuwde tuin

Open op dinsdag tot zondag van 10:00 tot 22:00

fyon

- Algemene fysiotherapie
- Manuele therapie
- Oedeemtherapie
- Oncologiefysiotherapie
- Medische training
- Medical taping
- Sportfysiotherapie
- Gespecialiseerde fysiotherapie bij Claudicatio Intermittens, Diabetes COPD en Parkinson

**Mensen helpen om langer fit en vitaal te blijven.
Dat is wat ons elke dag beweegt.**

Oldenzaalsestraat 730 Lonneker • 053-4358900 • info@fyon.nl • www.fyon.nl